

Hej! Du har precis klickat på Ekots nya nyhetspodd, Dagens Eko.
Vi kommer att ge dig en berättelse varje vardagsmorgon-
med de skarpaste journalisterna på Sveriges Radio.
Tack för att du lyssnar!
Roger, hur gör man för att vinna en Oscar?
Till början med ska man göra en bra film.
Men sen är det så otroligt mycket mer som spelar in.
Du lyssnar på Dagens Eko med Lena Nordlund.
Idag, om hur man vinner en Oscar och det okända spelet bakom kulisserna.
Oscars galan i mars 2018.
Det har byggts upp så mycket i förväg om att Ruben Östlund nu kan få en Oscar-
för filmen The Square att man nästan kan tro att han redan har fått den.
Det känns uppfyllt björkligt att du har ganska bra chanser att vinna.
Nu sitter han där i de röda samhällsstolarna-
Kleddys Smoking och Omgiven av Filmteamet-
när skådespelaren Rita Moreno från den blåglitterande scenen-
presenterade de nominerade för bästa icke-engelsk språkiga film.
Det var ganska roligt för att jag hade suttit lite högre upp i publiken innan.
Och så kom det några personer och sa att du måste sitta närmare scenen.
Då gick jag ner närmare scenen och händes i hoppet plötsligt då.
Jo men det var roligt att vara med, det var det absolut.
Sen så är det klart om man blir viss icke när man vinner.
Gäst är Roger Wilson, Sveriges radios USA-korrespondent.
Roger, det blev ingen Oscar för Ruben Östlund 2018-
men i år har han chans på tre statuer med sin film Triangle of Sadness.
Det här med stora utmärkelser verkar ju vara något han strävar efter.
Har det alltid varit så?
Ja, i alla fall alltid varit väldigt frispråkig när det gäller att berätta om vilka mål.
Han har satt upp på vilka saker han vill uppnå.
Men jag tänker att när det handlar om Ruben Östlund så går det nästan gipare än så.
Det handlar ju så väldigt mycket om att man vågar föra fram sin egen öst med nån sorts
självförtroende-
med självklarhet och att lita på att det är intressant.
Jag tror att det är där nånstans de här filmerna som har en stark, konstnärlig integritet förut.
Och att det är jättemycket handlar om att det tyder till sitt eget arbete.
Han berättar för sig själv och för världen vad han vill ska hända.
Och sen händer det då också förhoppningsvis.
Jag minns till exempel en sänk kväll på Göteborgs Fin Festival.
Det var kanske 2008.
Jag står vid samma stångbord som Ruben Östlund och hans producent Erik Hemendorf.
Vi pratar film, politik och filmens vilka i Sverige.
Och så tar Ruben liksom kommandot över samtalet.
Och säger nåt i stil med att vi kan bestämma här och nu-
att det vi gör här är det mest intressanta som händer inom filmen i hela världen.

Alltså att på något sätt våga ha den inställningen.
Inte av en sjuk drömme om att arbeta nån annanstans, utan skapa en rörelse här och ny.
Och att hans produktionsbolag heter plattform, det är verkligen så bokstavligt.
Han har skapat en plattform där han kan göra film på det sätt han vill.
Och han har tagit så väldigt mål med vätna steg.
Men hur gör man då för att få en Oscars-nominering?
Ja, men om vi ska ta och specialstudera fallet Ruben Östlund-
så får vi nästan backa tillbaka bandet lite och ett tidigare delmål som han hade-
och som är väldigt viktigt för att han ny då ska vara aktuell på Oscars-skalan.
Det var nämligen när han hade gjort sitt första lång film så var han väldigt nyfiker på-
hur gör man egentligen för att komma med på filmfestivalen ICANN?
Han researchade det här. Det var tydligen viktigt att skaffa sig en fransk medproducent i filmen.
Du gjorde han det en producent som både gav feedback på filmen han hade gjort-
men som också hade kontakterna in i den franska filmvärlden-
och som också tog honom då in på filmfestivalen ICANN.
Och när han då går och vinner guldpalmen för första gången med The Square-
då blir han också nominerad i klassen för bästa internationella film.
Eftersom han har vunnit ICANN så har han också ögonen på sig-
och blir också automatiskt aktuell för för Oscarsjuren.
Så det är en massa bakgrunnsarbete men förutom att ha en plattform och kontakter-
finns det också vissa sorts berättelser eller historier som ofta det vinner en Oscar.
Man har kunnat se hur Oscarjuren som du är med-
lär man i den amerikanska filmakademin-
och deras smak lite grann har förändrats genom åren.
Tidigare för så var det ju vanligt under vissa perioder-
att mainstreamfilmer och blockbusters också var nominerade i till exempel bästa filmklassen.
Sen var det som att det smalnade av och då blev det med de här seriösa filmerna-
som var tydliga såna här Oscarsbeten som du pratar om.
Och ofta handlar det om det som jag brukar kanske lite vårtslöst kalla för utklädningslådan.
Den typen av filmer brukar fungera väldigt bra för skådespelare.
Alltså att man ska spela en historisk person som har funnits på riktigt.
Och ju mer sajad eller funktionsnedsatt eller gammal den här personen är-
desto bättre tycker då de andra skådespelarna i Oscarsgöringen-
att den här skådespelaren har gjort sitt jobb.
Så just det här att gestalta någon som redan funnits på den här delen av mask-
men också kanske kroppen och hur man rör sig, hur man pratar.
Det brukar vara en av de saker som går väldigt bra.
Sen kan man också säga att politiken i olika vågor har spelat håller.
Och här är det kanske också att Ruben Östlund i år står för det väldigt-
uppenbart politiska bidraget i Triangle of Sadness.
Men det börjar alltså, arbetet från Oscar börjar alltså redan innan man ens gör filmen.
Man ska ha rätt produktionsbolag och rätt handling.
Men om man då är en liten svensk som gör filmer på svenska-
då är man väldigt underläge från början.

Ja, alltså språket spelar ju roll förstås eftersom det här är trots allt en amerikansk gala med mestadels en amerikansk jurri. Om vi håller oss till Ruben Östlund igen- The Square, ja den var ju med i bästa utländska film då- och tävlade eller bästa internationella produktion trött priset heter nu. Vad kommer du göra näst nu då? Du har ju en ny film på gång. Tröter du att du kommer att dyka upp i de här sammanhängen igen? Eller var det ju nästa stora mål så där? Jag har fortsatt med den typen av film som var sist för att minna- och den kommer att vara engelspråkig nästa gång. Ni när han då gör en engelspråkig film och vinner i Cannes- då är han ju nominerad alltså till bästa film, bästa regi- och bästa originalmanus. Det här är de tre tunga kategorierna- och det är tydligt att han har fått ett genomslag som han inte hade tidigare. När jag pratade med Ruben Östlund för några veckor sedan så sa han också- att det var så stor skillnad, Oscar's kampanjen den här gången- nu kände han att han mer vara en del av den amerikanska filmbranschen också. Och det var liksom hans taktik när han valde att göra en film på engelska. Jag tror för Ruben Östlund så vill han hela tiden höja ribban. Han ville ju hela tiden gå ett steg framåt. Och det är klart att då var det att göra en film på engelska- och också sätta in Woody Harrelson då, en amerikansk filmskärna i den- för att ytterligare nå lite bredare. Då har man alltså en position i filmbranschen. En film, en story som kan falla djuren i smaken helst på engelska ändå. Men då är arbetet inte över. När alltså kampanjen består ju av flera månader av arbete- först ska du göra ett intryck som gör att du blir nominerad. Sen när du är nominerad ska du se till och vinna. Och det betyder ju att man till exempel får resa runt och presentera sin film. Man pratar med akademiädamöter, minglar och försöker göra ett personligt intryck. Och nu när du är på amerikanska västkusten har du kommit i kontakt med det här? Jag följde med Torxalen när han visade sin film, Boy From Heaven, i San Rafael- norr om San Francisco för att försöka få akademiädamöterna som bor där- att rösta fram den till en av de nominerade i bäst utländska film. I dag har vi Maddox Chardonnay. Det här är en del av en liten turné jag gör. Jag åker och gör två visningar i LA och en i New York. Och sen parallellt med det sker det i Berlin och London också. Jo men då står jag där på efterminglet. Och jag ser hur Torxalen arbetar i rummet. Hur han pratar med personen som kommer fram till honom. Så jag kan skärma dem lite grann, prata om filmen. Jag ser hur Torxal fastnar länge med en man som dricker vinglas efter vinglas-

medan han diskuterar komma och objektiv med Torxalen-
som fortsätter att lä och skratta under hela därminglet.
Jag tror att de flesta regissörer försöker hitta nån sorts sanning i det de gör.
Och det här är exakt motsatsen till det.
Men jag straffar mig hela tiden och tänker, skulle Stanley Kubricks-
stå och prata med den här berusade mannen om kameraoptik-
i nån sorts förhoppning om att den här personen överruttar ska komma ihåg mig-
i morgon och rösta på min film.
Vilka är de här ledamöterna som diskuterar kameraobjektiv-
och som ska bjudas på mat och drinkar och rösta?
Det är ju filmarbetare som är medlemmar i akademien.
Har man blivit nominera till en Oscar en gång-
då blir man oftast inbjuden och blir medlem direkt.
Sen kan man ju, om man har en bakgrund inom filmaration, också bli invad.
Men då tror jag att man ska ha två sponsorer som arbetar inom samma grejen-
av filmbranschen som en själv.
Och den här jurin fick ju för mycket kritik för att den mest bestod av-
vita, äldre män. Det var extremt hög medelålder.
Vilket man också då tyckte visade sig när man valde filmer-
och att man helt enkelt missade hela mångfaldsgrejen inom Oscars valen.
På ett väldigt mål, riktad sätt, har man utökat den här Oscars jurin-
från 6,5 000 medlemmar till 9,5 000 ny.
Då har man satsat just på mångfald.
Man har också bjudit in folk från Europa, till exempel.
Och har väl en ambition att det här priset ska vara mer-
ett filmpris för hela världen än bara den amerikanska filmindustrin?
Men det låter ju som att det kräver en hel del av regissörerna.
Man kan inte bara vara någon introvert-konstnärstyp som gör fantastiska-
filmer. Man måste vara bra på att smöra också.
Ja, samtidigt som jag tänker att om du är en introvert-konstnärstyp-
så tror jag du kan bygga vidare på den imageen också.
Men då kanske du har en skådespelare som tar med dig på den här-
turnén som är mer social och hänger med andra.
Men åkte Ingmar Bergman runt och höll på så här.
Var det till och med flyggrädd, eller har det förändrats under åren?
Som så mycket annat har man generiet omkring det hela blivit mycket större.
Men någon form av kampanjan har funnits tidigt inom Oscars världen.
Då kanske det handlade från början främst om annonser och liknande.
Det finns två stora skutt som man har kunnat se här i modern tid-
när det gäller Oscars-kampanjer.
Det är näö, Harvey Weinstein som jag hade bolaget med era Max.
Han utmärkte ju sig genom väldigt aggressiva Oscars-kampanjer.
Och att man ibland också har fått ändra regelverket för att-
Harvey Weinstein gick över alla gränser.

En av de där märkliga valen som man kanske tittar på när det gäller bästa film till exempel, det var ju när Shakespeare & Love vann över Steven Spielbergs Saving Private Ryan.

Att den filmen vann så om man helt hållit som Harvey Weinstein förtjänst.

Men han kom helt enkelt in och rörde om i grytan och förändrade hur kampanjer gick till och hur pass aggressiva och hur mycket man kunde satsa. Och kanske också hur mycket man kunde vinna.

Men på senare år har ju också streamingbolagen gett sig in i fighten.

I år är det Netflix-produktionen på västfronten inte ett nytt som är en av de stora konkurrenterna till Ruben Östlund till exempel i kategorin Bästa Film.

Hur har det påverkat kampanjandet och så att streamingbolagen är med i matchen?

De har gått in med väldigt mycket pengar.

Framför allt Netflix har utmärkt sig på det här sättet genom att satsa mycket mer pengar på sina Oscars-kampanjer.

Jag trodde att det var en av en kampanjarbete som jag intervjuade här som sa att det var Oscars-kampanjer på steroider.

Det är en helt annan sak efter att de stora streaminggettarna gett sig in i det här. Netflix har till och med köpt ett bildbordbolag här i Los Angeles som har annonskyltar.

Man lär så mycket pengar på att annonsera på dem att man lika bara kunde köpa firman som märkte dem.

Där kan man verkligen prata om Oscarbait.

Att de verkligen har valt ut vilka av sina filmer som ska bli de här Oscars-filmerna från produktionsbeslut till slutkampanjen.

Men de har inte köpt alla affisthavlorna för Ruben Östlund har väl också affisthavlorna.

Det finns en affis där det står Stort Wealthy People of Privilege.

This film is about you, hashtag vote for sadness.

Det är ju som nån sorts presidentvalskampanj nästan i den annonset.

En antipräsidentvalskampanj kanske.

Det är ju tydligt att Ruben Östlund och hans distributionsbolag här i USA vill vara uppstickaren, provokativa, politiska filmen som kommenterar sin samtid.

Men ligger han rätt i tiden? Det är det som vi kanske får se nu.

I think when I started to make the film, I said I want to create the wild entertaining rollercoaster for adults.

Yeah, that's such a powerful thing.

I say the rollercoaster analogy works because I was sort of breathless.

Okay, I'm terrified.

Ruben Östlund, han verkar ju ha gjort allting rätt.

Han har liksom checkat av hela listan.

Film på engelska, den handlar om klass och han har kampagnat över hela världen.

Vad har han för sista hinder att övervinna nu?

De andra filmerna som också har följt receptet, förstås.

Han är inte ensam om att ha förstått hur man ska göra för att du ska snommerna.
Där tyckte jag också att det var en fantastisk bild när jag var på filmfestivalen Santa Barbara.
Så satt alla producenterna på rad för de nominerade filmerna.
Då sitter Erik Hemendorf från plattformproduktion på samma scen som Jerry Brookheimer-
som har gjort Top Gun Maverick.
Han sitter tillsammans med producenten som gjort Steven Spielbergs The Fablemen.
Han sitter med John Landau som gjort Avatar The Way Of Water.
Att försöka jämföra de här filmerna med varandra är ju nästan omöjligt.
Det är äpplen och pärron verkligen.
Det är väldigt svår för sig att säga vad som ska hända.
Filmer kan bygga momentum under den här gala säsongen-
medan de olika till exempel filmskrorna i filmvärlden här i USA-
där de delar ut sina egna priser.
Så kan det hända saker på något vis.
Ett taktal som är väldigt gripande kan få bättre filmchanter.
Akademiljödernötarna börjar prata med varandra om vilka filmer man ska kolla in-
och vilken film som har en bass.
Det är det där som gör den här galan som myt om spunden.
Trots att man kan sätta upp ett recept för hur det borde se ut-
för att man ska kunna vinna en Oscar-
så kan filmer till exempel peka lite för tidigt under den här säsongen-
eller inte ta sig till slutsporterna alls på det viset.
Det är som ett lång distanslopp där man inte kan sputa för tidigt.
Tack så mycket, Roger.
Tack så mycket, Lena.
Inför årets Oscar-skala skärp till den amerikanska filmakademin-
en del av reglerna kring kampagnande och påminde om andra.
Ledamöterna som röstar får bjudas in till visningar-
med efterföljande mingel och mat, men det får inte vara några excesser.
Inga fäster och inga middagar.
Och efternomineringarna får ledamöterna inte ens bjudas på vatten.
Här är nomineringen för bästa bilder.
Hur det går för ubenöstlund får vi veta på Oscars galan-
natten till den trettonde mars, svensk tid.
Och Oscar går också.